

KOMENTAR

TANJA MALLE

tanjamalle@gmx.at

Spodletele alianse

Pod poletnim soncem, med travniki sočne zelene barve in v sencah mogočnih gora se je na začetku septembra zbrala množica pri Pušniku v Lobniku nad Železno Kaplo, da se je podala po poteh Johana, Gašperja in Lenarta. Ti so se že od leta 1942 dalje priključili partizanskemu odporiškem gibanju, da se zoperstavijo nacizmu. Karl Prušnik-Gašpar je doživel osvoboditev Avstrije, k njej prispeval sam. Tako kot vsi, ki so podpirali protinacistični odpor. Franc Pasterk-Lenart je padel na začetku aprila 1943 pri Mežici in njegovega polbrata, Jurija, so nacisti obglavili na Dunaju 29. aprila 1943.

Leto 2018 torej ni le leto opomina na priključitev Avstrije k nacistični Nemčiji pred 80-imi leti, ampak tudi leto spomina na obglavljenost trinajsterico iz Borovelj, Sel in Železne Kaple pred 75-imi leti. Spominski pohod vodi od ene kmečke hiše do druge, do tretje, kjer ponekod še danes živijo potomci Johana, Gašperja in Lenarta. Med njimi Miro Pasterk.

V kratkem govoru ni le opozoril na današnje skrajno desne tendence v avstrijski vladi, ampak tudi ostro kritiziral govor in predavanja Marjana Sturma in njegovega zastopnika Manuela Juga pri »Burschenschaft Allemannia« v Gradcu, kjer je bila tema tako imenovanega »simpozija« zgodovinske dvojjezične Koroške. Jug je, tako poroča skrajno desna publikacija »Aula«,

dejal, da »Danes ni več tako pomembno, kdo je imel tedaj prav.«

Kako drugače kot ogorčeno, razburjeno, razočarano in žalostno, naj bi na tako izjavo reagirali ti, čigar predniki so se borili proti fašizmu in nacizmu in zato padli? In zakaj do danes tej izjavi, ki ji je sledilo še nekoliko več problematičnih o današnji migraciji v Evropo, niso sledile posledice, ZSO namreč namerava Manuela Juga celo povzdigniti v pozicijo predsednika?

Manuel Jug in Marjan Strum sta z obiskom in izjavami pri Allemanniji ponovno normalizirala skrajno desnico, ki njun obisk zdaj lahko koristi za to, da legitimira svoje ekstremistične pozicije. Res je, da koroški Slovenci nis(m)o več tarča številka ena ekstremne desnice, pač pa so to današnji begunci in migranti. Da se to opazi, zadostuje kratek pogled v njihove publikacije – bodisi v »Aulo« bodisi v časopis KHD-ja. Tako kot so desetletja hujskali proti koroškemu Slovincem, se danes hujska in ravna z migranti. Zato naj bi naša solidarnost veljala tem skupinam, ki jih ekstremna desnica danes verbalno in fizično napada.

Člani ZSO se morajo zavedati, da je bila prekoračena rdeča linija in se samokritično soočiti z vprašanjem, zakaj v njenih vrstah, kot kaže, ni bolje kvalificiranega podmladka kot tega, ki išče alianse na povsem napačnih mestih.

OSEBA V ŽARIŠČU

Rad prepeva vesele pesmi

Na Dunaju je v Klubu slovenskih študentk in študentov konec septembra potekala konferenca mladinskih zamejskih organizacij, kjer so sodelovali mladi iz Koroške, Štajerske, Trsta, Hrvaške in Slovenije. Konferenca se je udeležil tudi Philip Rogi iz Gradca, ki ima močne koroške korenine.

Da Philip Rogi, ponosen štajerski Slovenec, govori o koreninah, naključje. Kot gozdar ve, kako pomembne so korenine pri drevesih za rast in razvoj. Tudi sam zelo skupaj s svojimi starši in z bratom Markom obiskuje sorodnike na koroškem. »Oče prihaja iz Potoč, bolj zahodnega kraja z dvojezičnimi tablami, mama pa je doma iz Borovelj. Dedek je kot otrok življal v hiši Brodi 1, o kateri je Nevoja že imela prilogo,« pripoveduje Philip Rogi, ki ga v življenju zama zelo veliko stvari. Po gimnaziju v Gradcu se je odločil za gozdarstvo v Brucku na Muri. »Tam poučuje slovenščino Susanne Welaner. Slovenske korenine so vsopovsod,« se nasmehne Philip, ki sedaj v Gradcu študira biomedicinsko tehnologijo in se tudi v priložnosti vidi v medicini.